

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 6 lipca 1973 r.

Nr 29

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁY RADY PAŃSTWA:

181 — z dnia 28 czerwca 1973 r. w sprawie uposażenia sędziów i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego	381
182 — z dnia 28 czerwca 1973 r. w sprawie uposażenia pracowników prokuratorskich :	383
183 — z dnia 28 czerwca 1973 r. w sprawie uposażenia pracowników administracyjnych i obsługi prokuratur wojewódzkich i powiatowych	386

ZARZĄDZENIE

184 — Ministra Finansów z dnia 23 czerwca 1973 r. w sprawie zezwolenia na niektóre czynności obrotu wartościami dewizowymi oraz granicznej kontroli dewizowej	389

OBWIESZCZENIE

185 — Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 czerwca 1973 r. w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim	401

181

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 28 czerwca 1973 r.

w sprawie uposażenia sędziów i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 11, poz. 54) Rada Państwa uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Sędziowie Sądu Najwyższego i członkowie Biura Orzecznictwa otrzymują uposażenie zasadnicze według następujących grup i kwot:

Grupa	Kwota miesięcznego uposażenia
1	6.500 zł
2	6.000 zł
3	5.500 zł
4	5.000 zł
5	4.500 zł
6	4.000 zł

2. Sędzia Sądu Najwyższego otrzymuje uposażenie zasadnicze w grupie 3—1, a członek Biura Orzecznictwa nie będący sędzią w grupie 6—2.

3. Grupy uposażenia zasadniczego przyznaje sędziom Sądu Najwyższego Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, a członkom Biura Orzecznictwa, o których mowa w ust. 2, Minister Sprawiedliwości.

§ 2. Sędziowie Sądu Najwyższego i członkowie Biura Orzecznictwa otrzymują dodatek funkcyjny według następujących stawek i kwot:

Stawka	Miesięcznie złotych
1	3.500
2	3.000
3	2.700
4	2.400
5	2.150
6	1.900
7	1.650
8	1.400
9	1.200
10	1.000

§ 3. 1. Dyrektor Biura Orzecznictwa i przewodniczący wydziału w izbie otrzymuje dodatek funkcyjny w stawce 3—1.

2. Kierownik działu w Biurze Orzecznictwa otrzymuje dodatek funkcyjny w stawce 4—3.

3. Sędzia Sądu Najwyższego nie pełniący funkcji wymienionych w ust. 1 i 2 otrzymuje dodatek funkcyjny w stawce 5—3.

4. Stawki dodatku funkcyjnego, o których mowa w ust. 1—3, przyznaje Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego.

5. Sędziemu Sądu Najwyższego, któremu przejściowo powierzono pełnienie obowiązków dyrektora Biura Orzecznictwa lub przewodniczącego wydziału w izbie albo kierownika działu w Biurze Orzecznictwa, może Pierw-

szy Prezes Sądu Najwyższego przyznać na ten czas dodatek funkcyjny odpowiednio w stawkach określonych w ust. 1 lub 2.

§ 4. 1. Sędzia delegowany do zastępczego pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym otrzymuje dodatek funkcyjny w stawce 10—5. Stawki te przyznaje Minister Sprawiedliwości.

2. Członek Biura Orzecznictwa otrzymuje dodatek funkcyjny w stawce 10—6. Stawki te przyznaje Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego po porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

§ 5. 1. W razie zbiegu uprawnień do dodatków funkcyjnych przysługuje tylko jeden dodatek funkcyjny wybrany przez uprawnionego.

2. Dodatek funkcyjny nie przysługuje w okresie zawieszenia w pełnieniu służby. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego może wstrzymać wypłatę dodatku osobie, która z innych powodów nie pełni przez ponad 3 miesiące funkcji uprawniającej do dodatku.

§ 6. 1. Sędziowie Sądu Najwyższego i członkowie Biura Orzecznictwa otrzymują dodatek za wysługę lat, który wynosi miesięcznie:

1) po 3 latach pracy	— 250 zł,
2) po 6 latach pracy	— 400 zł,
3) po 9 latach pracy	— 550 zł,
4) po 12 latach pracy	— 700 zł,
5) po 12 latach pracy	— 850 zł,
6) po 20 latach pracy	— 1.000 zł.

2. Do okresu pracy uprawniającego do dodatku za wysługę lat zalicza się okres służby po dniu 22 lipca 1944 r.:

- 1) na stanowiskach sędziów, asesorów i aplikantów w sądach powszechnych i sądach ubezpieczeń społecznych, na stanowiskach sędziów Sądu Najwyższego oraz dyrektora i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego,
- 2) na stanowiskach prokuratorów, wiceprokuratorów, podprokuratorów, referendarzy śledczych, asesorów i aplikantów prokuratorских,
- 3) na stanowiskach wymienionych w pkt 1 i 2 w wojskowej służbie sprawiedliwości,
- 4) w b. Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym na stanowiskach określonych przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.

3. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego może zaliczyć do wysługi lat sędziemu Sądu Najwyższego również okresy innej pracy zawodowej niż wymienione w ust. 2, wykonywanej po ukończeniu studiów prawniczych, jeżeli praca ta przyczyniła się do podniesienia kwalifikacji na stanowisku sędziego. W stosunku do członków Biura Orzecznictwa uprawnienia te przysługują Ministrowi Sprawiedliwości.

4. Do wysługi lat nie zalicza się okresów niepełnienia służby (niewykonywania pracy zawodowej) z powodu zawieszenia w czynnościach służbowych, chyba że postępowanie dyscyplinarne zakończone zostało umorzeniem lub uniewinnieniem.

5. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków i wypłacany jest począwszy od pierw-

szego dnia miesiąca kalendarzowego, następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku lub prawo do wyższej stawki dodatku.

§ 7. 1. Sędziom Sądu Najwyższego i członkom Biura Orzecznictwa przysługują gratyfikacje jubileuszowe za długoletnią pracę w wysokości:

- 1) za 25 lat pracy — 75% miesięcznego wynagrodzenia,
- 2) za 35 lat pracy — 150% miesięcznego wynagrodzenia,
- 3) za 40 lat pracy — 200% miesięcznego wynagrodzenia.

2. Gratyfikacje jubileuszowe przyznaje Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego.

3. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych, określi zasady wypłaty gratyfikacji jubileuszowych oraz zaliczania okresów pracy do okresów uzasadniających prawo do tych gratyfikacji.

§ 8. 1. Tworzy się fundusz nagród na nagrody dla sędziów Sądu Najwyższego i członków Biura Orzecznictwa w wysokości 1% planowanego dla nich osobowego funduszu płac. Zasady przyznawania nagród ustala Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego.

2. Tworzy się fundusz nagród za szczególne osiągnięcia w wysokości 1% planowanego osobowego funduszu płac sędziów i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego pozostający w dyspozycji Przewodniczącego Rady Państwa.

§ 9. Uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami wypłaca się miesięcznie z góry.

§ 10. 1. Uposażenie zasadnicze, dodatek za wysługę lat, gratyfikacje jubileuszowe i nagrody określone w uchwale wolne są od podatku od wynagrodzeń i potrąceń na składkę emerytalną.

2. Dodatek funkcyjny nie podlega opodatkowaniu i jest wolny od potrąceń na składkę emerytalną.

§ 11. 1. W obrębie zajmowanego stanowiska można awansować w zakresie grup uposażenia zasadniczego lub stawek dodatku funkcyjnego o jedną grupę lub o jedną stawkę. Okres między awansami nie może wynosić mniej niż dwa lata.

2. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych zwiększeniem zakresu czynności bez zmiany stanowiska lub nabyciem kwalifikacji szczególnie przydatnych na danym stanowisku, okres oczekiwania na awans może być skrócony, jednak nie więcej niż jeden rok.

3. Terminami awansowymi są 1 stycznia i 22 lipca. Przy awansie 22 lipca zmiana wynagrodzenia następuje od 1 sierpnia.

4. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do przypadków, gdy następuje powołanie na wyższe stanowisko lub powierzenie innej funkcji.

§ 12. W sprawach nie unormowanych w uchwale mają odpowiednie zastosowanie przepisy o uposażeniu pracowników państwowych.

§ 13. Do uposażeń, dodatków do uposażeń oraz innych należności sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego stosuje się przepisy o uposażeniu żołnierzy.

§ 14. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 8 września 1966 r. w sprawie uposażeń sędziów i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego (Monitor Polski z 1966 r. Nr 48, poz. 237, z 1968 r. Nr 43, poz. 297 i z 1973 r. Nr 6, poz. 39).

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1973 r., z wyjątkiem przepisów § 6 ust. 1 pkt 5 i 6 oraz § 7, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1974 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

182

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 28 czerwca 1973 r.

w sprawie uposażenia pracowników prokuratorskich.

Na podstawie art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 1967 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 13, poz. 55) uchwała się, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały stosuje się do pracowników prokuratorskich zatrudnionych w powszechnych jednostkach organizacyjnych Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 2. 1. Dla pracowników prokuratorskich ustala się grupy uposażenia zasadniczego w następujących kwotach:

Grupa uposażenia zasadniczego	Kwota miesięczna w złotych
I	6.500
II	6.000
III	5.500
IV	5.000
V	4.500
VI	4.000
VII	3.000
VIII	2.500
IX	2.200

2. Uposażenie zasadnicze w grupach określonych w ust. 1 otrzymują:

Lp.	Stanowisko służbowe	Grupa uposażenia zasadniczego
1	Prokurator Prokuratury Generalnej	III—I
2	Wiceprokurator Prokuratury Generalnej	IV—I
3	Prokurator wojewódzki	III—I
4	Wiceprokurator prokuratury wojewódzkiej	V—I
5	Podprokurator prokuratury wojewódzkiej	VI—IV
6	Prokurator powiatowy	V—II
7	Wiceprokurator prokuratury powiatowej	VI—III
8	Podprokurator prokuratury powiatowej	VI—IV
9	Asesor	VII
10	Aplikant	IX—VIII

§ 3. 1. Pracownik, który uzyskał stopień naukowy doktora lub doktora habilitowanego, może otrzymać począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dacie uzyskania stopnia naukowego — uposażenie zasadnicze wyższe o jedną grupę od posiadanego, nie wyższe jednak niż najwyższe uposażenie zasadnicze przewidziane dla zajmowanego stanowiska.

2. W razie mianowania pracownika na stanowisko, dla którego przewidziane jest uposażenie zasadnicze niższe od uposażenia zasadniczego pobieranego na poprzed-

nio zajmowanym stanowisku, Prokurator Generalny może zezwolić na utrzymanie uposażenia zasadniczego pracownika w dotychczasowej wysokości.

3. Aplikantowi, który odbył przeszkolenie w jednostce wojskowej w trybie przewidzianym uchwałą nr 240 Rady Ministrów z dnia 8 września 1972 r. w sprawie przeszkolenia w jednostkach wojskowych osób podlegających wojskowemu szkoleniu studentów oraz w sprawie szkolenia obronnego studentów (Monitor Polski Nr 45, poz. 239), przyznaje się z chwilą nominacji uposażenie zasadnicze